

Afslutningsdebat? Nej, fortsat debat. Det er i debatten og forankringen af debatten, at vi kan skabe muligheder, der løser problemer og skaber nye muligheder, og der er meget mere at tage fat på: indvandring af arbejdskraft, muligheden for at bo i Danmark med ægtefælle og børn, erhvervslivets forhold, frisindet, tilliden og ansvaret.

Det er en debat, der begynder løsningen af problemer og tegner nye muligheder. I denne korte tid efter valget har vi jo blot set begyndelsen til det reformarbejde, der skal til. Vi skal bidrage til, at der er kvalificerede medarbejdere i offentlige og private virksomheder, bidrage til, at tilliden og ansvaret kan folde sig ud, og bidrage til forankringen af sikkerhedspolitikken, for blot at nævne nogle få ting. Der er så meget at komme med, når debatten fortsætter.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Foreløbig tak til ordføreren. Der er foreløbig indtegnet seks medlemmer til korte bemærkninger, og den første er fru Pia Kjærsgaard, værsgo.

Kl. 16:17

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal spørge fru Margrethe Vestager om det, som fru Margrethe Vestager sagde i sin første udtalelse efter bomben i Pakistan, nemlig: »Jeg tror da, at det her vil afføde en diskussion af vores udenrigspolitiske linje ...«. Det blev sagt til TV 2 NEWS den 2. juni 2008.

Føler fru Margrethe Vestager, at der har været opbakning til det? Følger fru Margrethe Vestager, at der har været andre end Enhedslisten og sådan til dels SF, der har lagt op til, at vi nu skal lave forandringer, fordi vi er blevet angrebet på den frygtelige måde, altså af en terroristbombe på den danske ambassade i Pakistan? Fortryder fru Margrethe Vestager sin udtalelse, eller står hun ved den?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ordføreren, værsgo.

Kl. 16:17

Margrethe Vestager (RV):

Jeg håber bestemt ikke, at det er karakteristisk, men det, som stod meget klart, og som jeg blev præsenteret for, efter at vi i lighed med alle andre partier i Folketinget havde været ude og ikke bare på det skarpeste at fordømme terroristangrebet, men selvfølgelig også at vise medfølelse med pårørende, sårede, de ofre, der havde været, var hr. Søren Espersens markering af, at han nu så Danmark i samme position som Israel

og USA. Det synes jeg på mange måder er tankevækkende, for spørgsmålet er, om det er i overensstemmelse med varetagelse af danske interesser, at det er dér, vi er.

Jeg synes, det er meget vigtigt, når vi lægger den linje, der skal varetage danske interesser, at vi er sikre på, at vi vælger de rigtige redskaber, og i det lys kan jeg naturligvis stå inde for det. Jeg tror også, at hvis fru Pia Kjærsgaard så hele indslaget i NEWS, som vi har lagt på vores hjemmeside, så man selv kan se det, ville hun kunne se, at der ikke er noget af det, som efterfølgende er blevet skudt mig i skoene med at gå terroristers ærinde, og hvad ved jeg.

Jeg tror, at hvis vi når frem til at kunne tage en nøgtern, målfast og realistisk debat om vores virkemidler i udenrigs- og sikkerhedspolitikken, vil det også være ganske klart, at det, der er enighed om i det danske Folketing, er at varetage danske interesser, herunder jo også kampen mod terrorisme.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pia Kjærsgaard for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg forstår det simpelt hen ikke, for fru Margrethe Vestager, som er formand for Det Radikale Venstre, skal da ikke udtale sig på baggrund af, hvad hr. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti siger. Det er jo fuldstændig irrelevant. Altså, den udtalelse faldt jo på baggrund af den handling, der skete, nemlig terroristangrebet på den danske ambassade i Pakistan.

Begynder man nu fra radikal side at ændre udenrigspolitik, i forhold til hvad Dansk Folkeparti siger? Det er jo en ganske utrolig bortforklaring, fru Margrethe Vestager kommer med.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det er ordføreren, værsgo.

Kl. 16:20

Margrethe Vestager (RV):

Det er nyt for mig, at Dansk Folkepartis formand finder det irrelevant, hvad hr. Søren Espersen siger, men det ordner man sikkert internt.

Det, jeg synes er karakteristisk, når vi diskuterer de her ting, er spørgsmålet om, hvorvidt vi skal ændre vores udenrigspolitik på baggrund af et terroristangreb, eller om vi skal overveje, om vi har de rigtige virkemidler til bl.a. at intensivere kampen og forebyggelsen af terrorisme.